

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**EVANGE=||LIA || QVAE CONSVETO || MORE DOMINICIS ET ||
alijs Festis diebus in Eccle-||sia leguntur**

Aemilius, Georg

COLONIAE, 1555

Dominica Sanctae Trinitatis. Evangelivm Ioannis III. Cap.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69317](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69317)

EVANGELIA.

Fur uenit ut damnum faciens furetur ouili,
Utq; gregem mactet miserum, perdatq; necando,
Ast ego non mortem uenio, sed reddere uitam
Commisis ouibus, placida quas pace gubernans
Efficiam cunctis ut opimæ rebus abundant.
Non has error aget, nec inops urgebit egestas:
Cunctorum sed erit circumflua copia rerum,
Aeternisq; bonis sub me pastore fructur.

DOMINICA SANCTAE TRINITATIS
EVANGELIUM IOANNIS III. CAP.

ARGUMENTUM.

Ad Christum ueniens Phariseus nocte docetur,
Que uia sit, rursus qua generetur homo.

Vir præclarus erat Phariseæ ex ordine genit
Et princeps populi, legis quoq; gnarus auita
Nomina cui uincens populus prælustria fecit,
Nicolæum

DOMINICALIA.

Nicoleum posses uel dicere Nicaodemum.
Hic semel ad Christum ueniens sub nocte silenti
Namq; Sa cerdotum furias iramq; timebat:
Talibus incepit: Scimus uenerande Magister,
A Genitore Deo nostrum quòd ueneris orbem,
Nemo etenim prestare potest ea signa, potenti
Que facis imperio cunctis mirandus in oris,
Ni Deus auxilijs presentibus adiuuet illum.
Christus ad hæc contrà respondens, talia fatur:
Crede mihi, fuerit nisi quis Pharisee renatus,
Non unquam poterit caelestia Regna uidere.
Ille refert contrà attonitus: Venerande Magister,
Nunquid homo poterit grandæua etate renasci,
Atq; redire suæ repetitam matris in aluum,
Exit unde prius, rursus procedat ut inde?
Respondes Christus: Verum tibi dicimus Amen,
Quis nisi natus aqua fuerit cum Flamine sacro,
Non unquam poterit Regnum caeleste subire.
Non hæc carnali fiet generatio pacto:
Nam quodcunq; caro genuit, caro permanet idem:
Spiritus at si quid genuit, dominatur in illo.
Non igitur mirum debet Pharisee uideri,
Quod modò uos dixi cunctos debere renasci,
Æternæ siquidem cupitis commercia uitæ.

Ventus

EVANGELIA

Ventus ubi placuit spirat, uocem illius audis,
Vnde tamen ueniat, nescis, quo'ue ille recedat:
Sic erit omnis homo flatu meliore renatus,
Miratur uocem Domini Iudeus, & inquit:
Qua ratione queunt fieri hæc, ediffere nobis,
Christus ait rursus: Iudea in gente Magister
Tu'ne potens censeris, & hæc mysteria nescis?
Crede mihi certè scimus, quæcunq; profamur,
Testamurq; simul uobis, quæ uidimus antè,
Nec tamen accipitis nostræ testata loquelæ,
Si terrena fidem non uultis habere docenti,
Quàm malè credetis, si iam cælestia dicam:
Nemo petit cælum, nisi qui descendit ab illo,
Nempe Dei natus, cuius cælestia Regna
Propria sunt, quibus ille uiamq; effecit apertam,
Et ueluti Moses populum dum ducit Brema,
Serpentem faciens ligno suspendit in alto,
Cuius adorantes faciem non lederet anguis:
Filius ipse Dei sic exaltetur oportet,
Ut non intereat quisquam confusus in illum,
Regna sed æterna capiat cælestia uite.

DOMINICA I. POST TRINITAT.
EVANGELIUM LUCÆ XVI. CAP.
ARGV.